

Det er jo det, der er problemstillingen her. Det er jo på grund af kompensationsgraden. Det er det, der er den grundlæggende problemstilling.

Hvis vi laver nogle regler, som gør det for attraktivt at trække sig over på efterlønnen – mere attraktivt, end det er i forvejen – risikerer vi, at der bliver en alt for stor tilstrømning, og så risikerer vi for alvor, at vi skal ind og skære så meget i ordningen, at det kommer til at gå ud over dem, som reelt har et behov for at have en efterlønsordning. Det er den risiko, vi ikke vil løbe.

Kl. 12.55

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg synes, hr. Ole Sohn var ved at svinge sig op i sit indlæg til at kritisere forligskredsen for – og det undrer mig, at SF gør det – at vi har sikret et højt kompensationsniveau for de lavtlønnede, har sikret, at når de, der har slidt og slæbt i en menneskealder på arbejdsmarkedet, går på efterløn, får de en høj kompensation. Hr. Ole Sohn er jo ved at svinge sig op til i sin argumentation til, at det var et problem, og at vi rent faktisk skulle have skældud for det.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg må indrømme, det er muligt, at jeg har udtalt mig på en eller anden måde, som kan misforstås, men jeg forstod ikke helt hr. Jens Vibjergs pointe. Jeg mener sådan set ikke, at kompensationsgraden på efterløn er særlig høj. Den er faktisk lavere end dagpengeniveauet, så det forstår jeg simpelt hen ikke.

Jeg vil gerne lige af hensyn til seerne og protokollen sige til hr. Bjarne Laustsen, at SF faktisk stemte for efterlønsordningen, men hr. Bjarne Laustsen tænker nok mere på ændringerne i 1998. Forringelserne af efterlønsordningen var SF imod, men selve ordningens indførelse var vi for.

Til hr. Anders Samuelson: Man kan jo diskutere det, og det er også det, vi er meget åbne for at diskutere. Vi har lyttet til debatten, og der er ikke flertal for at indføre vores forslag om en bundgrænse på de 30.000 for efterlønnen og efterfølgende modregning af timer, så derfor kan man jo ikke sige, at vi gør det mere profitabelt at gå på efterløn, andet end at vi gerne ville skabe nogle bedre forhold for de lavtlønnede, som har fået et dårligere incitament, end de havde under

den gamle 200-timers-ordning. Det er det problem, vi skal have løst. Og det kan jeg ikke forestille mig at nogen partier ville have noget imod at være med til at løse.

Nu vil jeg sige, at efterlønsordningen jo i dag har en anden funktion, end den havde under massearbejdsledigheden. Vi har stadig væk overarbejdsledighed og aldersdiskrimination blandt de ældre, men vi er jo i en anden situation. Hvis vi kan skrue efterlønsordningen sådan sammen, at vi kunne sige, når man er gået på efterløn og måske har været på efterløn et halvt eller et helt år og synes, at man har fået ny energi og gerne vil tage timer igen, jamen så tag dog 100 timer, 200 timer, 1.000 timer, 1.400 timer, det er da fuldstændig ligeegyldigt, for jo flere timer, jo billigere bliver det for staten. Det er da korrekt, for hvis man ikke skal udbetale efterløn, bliver det da billigere for staten. Giv dem da en gulerod til at tage timer, for jo flere timer, jo færre efterlønskroner skal staten af med.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Også af hensyn til protokollen skal jeg selvfølgelig bekræfte, at jeg udmærket er klar over, at SF stemte for ved efterlønsordningens indførelse i 1979, men at man ikke var med senere. Men jeg har også lagt mærke til, at der er kommet mange positive tilsagn om det siden hen. Hvis det er sådan med det forslag, som SF her har fremsat, at man skal have indflydelse på det, skal man jo med ind i forligskredsen, og det betyder så, at man accepterer det, der ligger dér.

Men det dér med, at man taler om, at vi har forringet efterlønnen og også kompensationsgraden, har jeg lidt svært ved at forstå, for hvis man ser efterlønnen over 5 år, er der ikke én eneste øres forringelse i forhold til, hvad den var før 1999, ikke en.

Vi har samtidig gjort det, at vi har sat pensionsalderen ned fra 67 år til 65 år, og det er sikkert dér, at der er et problemsæt, hvis der overhovedet er noget problemsæt.

Jeg ser det ikke sådan, at de, der vil bruge efterlønnen, ikke kan bruge den. Jeg synes, at der var mange af dem, der var kritiske dengang, som skulle have koncentreret sig omkring det med modregning, som ikke er et problem nu, og især det med kontingentet, som selvstændigt er det største problem i forhold til efterlønsordningen.